

NATO ili Atlantski pakt, osnovan 1949., kao odgovor na Sovjetske prijetnje gubi svoje prvobitno značenje nakon pada Berlinskog zida. Danas Atlantski savez nakon što je i vojno intervenirao postaje „svjetski policajac” koji brani interese svojih članica.

Pitanje svih pitanja je u kojem će se smjeru kretati daljnji razvoj NATO-a?

Mogući su, po mome mišljenju, mnogi scenariji. Jedan od scenarija mogao bi biti okupljanje svih zemalja tzv. zapadne civilizacije radi obrane ukupnih i pojedinačnih interesa u odnosu na druge civilizacije kao što su: pravoslavna, muslimanska, kineska, indijska, afrička. Nije riješeno pitanje kome će pripasti zemlje Južne Amerike. Najvjerojatnije će pripasti, pod utjecajem SAD, tzv. zapadnoj civilizaciji ali nije isključena mogućnost da postane zasebna cjelina.

To bi bio najgori scenarij razvoja Atlantskog saveza.

Na drugoj strani klatna moguće je zamisliti da Atlantski savez postane savez svih zemalja na Zemlji što bi značilo da bi Atlantski savez postao, vjerojatno pod kapom UN-a, garancija svim zemljama Svijeta. Jasno je da bi u tom slučaju stalne članice Vjeća sigurnosti dobile nove članove koje bi upravljale tim novim Savezom. Ovaj scenarij bi mogao saživiti jedino ako bi nerazvijeni ostvarivali veće povećanje blagostanja u odnosu na razvijene i ako bi socijalna komponenta „kontrolirala” prisutnu globalizaciju temeljenu na kapital odnosu.

Intervencije NATO-a nisu prihvaćene od mnogih zemalja članica i nije nemoguće zamisliti da će pored oružanih snaga svake zemlje članice egzistirati i zajedničke interventne snage. Umjesto sadašnjeg pravila kada, od slučaja do slučaja, svaka od zemalja članica šalje svoj kontingent vojnika u neku od akcija, u budućnosti bi interventne oružane snage obavljale postavljene zadatke a zemlje članice bi financirale takve akcije. Osnovica za financiranje vjerojatno bi bio bruto domaći proizvod uz određene „dogovorene” korekcije. Tako bi profesionalne interventne snage predstavljale snage NATO-a i smanjile bi se tenzije građana zemalja članica.

Francuska Legija stranaca ili Rimske legije modeli su od kojih bi se vjerojatno sačinio model funkcioniranja profesionalnih interventnih snaga NATO-a. Da podsjetnim, rimske postrojbe koje nisu bile sastavljene od rimskih građana već od drugih porobljenih naroda nakon profesionalnog služenja dobivali su rimsko građanstvo i materijalno osiguranje putem novčanih otpremnina i dodjeljenih im zemljišta.

Što će se u budućnosti dogoditi teško je predvidjeti. Funkcioniranje u globaliziranom svijetu temeljem kapital odnosa nije dugoročno rješenje za razvijene zemlje, a neprihvatljivo je već danas za više od milijardu ljudi koji žive ispod egzistencijalnog minimuma.

Prema tome, NATO nije niti dobro niti loše rješenje, ali može biti dobro odnosno loše rješenje.